

Creu de Sant Jordi pel Grup de Religions, les benedictines de Girona i mossèn Aragonès Rebollar

Dm, 14/04/2015 per Catalunya Religió

(CR) Un any més entre les Creu de Sant Jordi que atorga la Generalitat de Catalunya destaquen diverses institucions i persones vinculades al món confessional. En l'edició del 2015 han rebut aquest reconeixement el Grup de Treball Estable de Religions, que celebra els 10 anys; la comunitat benedictina del Sant Daniel de Girona, coincidint amb el mil·lenari de l'abadia; i mossèn **Josep Maria Aragonès i Rebollar**, capellà i biblista vinculat a l'activisme social i cultural del Penedès i protagonista del "cas Galinsoga".

La Creu de Sant Jordi al [GTER](#) reconeix la tasca del primer grup de diàleg interreligiós format per representants oficials a Catalunya de les diferents confessions que es va crear ara fa deu anys. Es destaca "com a entitat pionera a la península Ibèrica i de referència a Europa en el seu àmbit" i per promoure des del diàleg interreligiós "una base de convivència, de pedagogia i d'acció des de la pau, l'harmonia entre les creences i la col·laboració per contribuir a un món humanament més respectuós, culturalment més plural i socialment més inclusiu".

Actualment el GTER està format per l'Església catòlica; el Consell Evangèlic de Catalunya (CEC); l'Església ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia i el Patriarcat Ecumènic de Constantinoble; la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB); el Consell Islàmic Cultural de Catalunya; i la Unió de Comunitats Musulmanes de Catalunya (UCIDECAT). També compta amb un consell interreligiós més ampli.

La relació forjada i la confiança entre les diverses persones que formen el Consell s'ha anat consolidant i ha permès iniciatives com organitzar una pregària [conjunta](#) just després dels recents atemptats de París. L'any passat van celebrar el desè aniversari amb un [acte institucional](#) a la Generalitat. El capellà **Antoni Matabosch** n'ha estat un dels principals impulsors.

Un altre col·lectiu religiós reconegut és la comunitat de benedictines del [Monestir de Sant Daniel de Girona](#), coincidint amb el mil·lenari d'aquest cenobi. Creat pels primers comptes catalans, és actualment l'única comunitat benedictina femenina de Catalunya que resideix al mateix lloc on va ser fundada. El guardó reconeix "l'ampli suport social" i "el paper del monestir com a referent de patrimoni i impulsor de cultura" que avui mantenen les set germanes que formen la comunitat.

Les benetes també mantenen una [estreta vinculació](#) amb la vida pastoral del bisbat de Girona, i un espai d'acollida amb la seva hostatgeria. La celebració del mil·lenari s'ha plantejat com un esdeveniment social, cultural i religiós, fidels a la tasca que han realitzat els monestir al llarg de la història europea.

El mossèn del "cas Galinsoga"

En l'apartat de reconeixements a persones, dins l'entorn eclesial destaca el capellà i biblista Josep Maria Aragonès i Rebollar. Se li concedeix la Creu de Sant Jordi "en reconeixement al seu compromís cívic i a una activitat espiritual exercida com a representant d'un cristianisme obert, acollidor i arrelat a Catalunya" i "l'activisme cultural que el distingeix ha contribuït valuosament a la dinamització del municipi de Torrelavit i del Penedès amb diverses iniciatives, moltes d'elles adreçades a infants i joves".

Aragonès, de 89 anys, va ser durant més de cinquanta anys rector de Torrelavid, on hi va arribar represaliat com a protagonista involuntari del "cas Galinsoga". L'any 1959 va presidir una missa en català a Barcelona a la qual hi va assistir l'aleshores director de La Vanguardia, **Luis M. de Galinsoga**, qui li va recriminar al mossèn que no la fés en castellà i li va dir que "tots els catalans són una merda". Una campanya popular de baixes al diari, va forçar la substitució de Galinsoga, però el 1960 Aragonès va ser enviat a un dels pobles més petits i allunyats de Barcelona.

Però des del Penedès va desplegar una gran tasca eclesial, social i cultural a tota la comarca, que també se li va reconèixer amb un [homenatge](#) el 2011. També va estar implicat en diverses iniciatives diocesanes i va ser un dels homes de confiança del cardenal **Narcís Jubany**. Va ser vicari episcopal, canonge de la catedral de Barcelona, delegat de Catequesi, i secretari de la Fundació Bíblica Catalana. Alhora va ser un dels principals impulsors de la recuperació del diaconat permanent que va promoure el Vaticà II. A Barcelona es va fer la primera ordenació de diaca permanent de Catalunya el 1981. També és un expert en patrimoni artístic i va ser vicepresident del Patronat de la Sagrada Família.

Després de la divisió de la diòcesis va quedar [incardinat](#) al bisbat de Sant Feliu i actualment viu a la residència sacerdotal de Barcelona.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o entitat per part de la Generalitat de Catalunya. Aquest dimarts s'ha fet [pública la concessió](#) del 2015 a 27 personalitats i 15 entitats que "s'han destacat pels serveis prestats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el pla cívic i cultural".